

Sygn. akt: I C 981/21 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 maja 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	Sekretarz sądowy Agnieszka Piskorz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 maja 2023 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Państwowe S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. K.

o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z lokalu mieszkalnego

I. powództwo oddala,

II. przyznaje radcy prawnemu W. G. kwotę 442,80 zł (czterysta czterdzieści dwa złote i osiemdziesiąt groszy), w tym kwotę 82,80 zł (osiemdziesiąt dwa złote i osiemdziesiąt groszy) należnego podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za czynności kuratora pozwanego, którego miejsce pobytu nie jest znane, które wypłacić z zaliczki uiszczonej przez powoda.

Sygn. akt I C 981/21

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w dniu 14.10.2021 r. powód (...) Państwowe Spółka Akcyjna wniósł o zasądzenie od pozwanego M. K. kwoty 1 779,25 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od wskazanych w pozwie kwot. Powód wniósł także o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, a także kosztów poniesionych przez powoda w elektronicznym postępowaniu upominawczym wraz z odsetkami od kosztów procesu. W uzasadnieniu żądania powód wskazał, iż pozwany bez tytułu prawnego korzystał z nieruchomości powoda. W związku z czym powód obciążył pozwanego opłatami z tytułu bezumownego korzystania z nieruchomości. Ze względu na fakt, że pozwany nie uregulował należności przysługujących powodowi, powód wezwał pozwanego do zapłaty należności wskazując, iż brak zapłaty w wyznaczonym terminie będzie skutkowało skierowaniem sprawy na drogę sądową. Pomimo wezwania pozwany nie uregulował należności.

Kurator ustanowiony dla pozwanego M. K., którego miejsce pobytu nie jest znane, w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz przyznanie kuratorowi wynagrodzenia według norm przepisanych. Kurator pozwanego zakwestionował roszczenie powoda co do zasady i co do wysokości. Podniósł, iż powód nie udowodnił swojego roszczenia. Ze wskazanych w pozwie dokumentów nie wynika, aby po stronie pozwanego istniało jakiegokolwiek zobowiązanie do uiszczenia żądanej pozwem kwoty. Z ostrożności kurator pozwanego podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

Jak wynika z załączonych do pozwu dokumentów poprzednik prawny powoda – Zakład Gospodarki Mieszkaniowej w O. w dniu 23.03.1998 r. zawarł z najemcą W. K. umowę najmu nr (...) lokalu mieszkalnego położonego w (...)/1 (umową najmu k. 19- 22). W umowie tej jako osoba uprawniona do zamieszkania z najemcą został wskazany między innymi syn najemcy M. K. – pozwany w niniejszej sprawie. Pismem z dnia 26 października 2006 r. umowa najmu została najemcy W. K. wypowiedziana (wypowiedzenie umowy najmu – k. 23) . Dalej z dokumentów załączonych do pozwu wynika, iż powód jest następcą prawnym wynajmującego - Zakładu Gospodarki Mieszkaniowej w O., albowiem na podstawie decyzji z dnia 05.12.1999 r. wydanej przez (...) - (...) Urząd w O. powód (...) stał się właścicielem gruntów i posadowionych na nich budynków w obrębie S. , gmina B. (decyzja (...).07.1999 r. k. 25- 27). W ocenie Sądu brak jest podstaw do kwestionowania wskazanych wyżej dokumentów i wynikających z nich faktów .

Natomiast w niniejszej sprawie powód nie udowodnił, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanego, nie wykazał bowiem obowiązku pozwanego do zapłaty należności na rzecz powoda jako odszkodowania za bezumowne korzystanie z mieszkania jak też wysokości tych należności.

Obowiązek osób korzystających z lokalu bez tytułu prawnego uiszczania odszkodowania określa art. 18 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Zgodnie z treścią tego przepisu osoby zajmujące lokal bez tytułu prawnego są obowiązane do dnia opróżnienia lokalu co miesiąc uiszczać odszkodowanie (art. 18 ust. 1) Odszkodowanie, o którym mowa w ust. 1, odpowiada wysokości czynszu, jaki właściciel mógłby otrzymać z tytułu najmu lokalu. Jeżeli odszkodowanie nie pokrywa poniesionych strat, właściciel może żądać od osoby, o której mowa w ust. 1, odszkodowania uzupełniającego (art. 18 ust. 2). Osoby uprawnione do lokalu zamiennego, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, uiszczają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać, gdyby stosunek prawny nie wygasł (art. 18.ust. 3). Osoby uprawnione do zawarcia umowy najmu socjalnego lokalu, jeżeli sąd orzekł o wstrzymaniu wykonania opróżnienia lokalu do czasu dostarczenia im takiego lokalu, uiszczają odszkodowanie w wysokości czynszu albo innych opłat za używanie lokalu, jakie byłyby obowiązane opłacać za zajmowany lokal, gdyby lokal ten wchodził w skład mieszkaniowego zasobu gminy, na podstawie umowy najmu socjalnego lokalu. Obowiązek pokrycia właścicielowi różnicy między wysokością odszkodowania, o której mowa w ust. 3, a wysokością odszkodowania uiszczanego przez byłego lokatora, ciąży na gminie (art. 18 ust. 3 a).

Z przepisu art. 18 ust. 1 powołanej wyżej ustawy wynika, iż warunkiem obciążenia osoby odszkodowaniem za bezumowne zajmowanie lokalu jest fakt zamieszkiwania tej osoby w lokalu W ocenie Sądu w niniejszej sprawie do zapłaty odszkodowania znajdzie analogiczne zastosowanie przepis art. 688¹ kodeksu cywilnego . Zgodnie z treścią art. 688¹ § 1 kc za zapłatę czynszu i innych należnych opłat odpowiadają solidarnie z najemcą stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na jego utrzymaniu, którzy nie są w stanie utrzymać się samodzielnie. Stosownie do przepisu art. 688¹ § 2 odpowiedzialność osób, o których mowa w § 1, ogranicza się do wysokości czynszu i innych opłat należnych za okres ich stałego zamieszkiwania.

W konsekwencji powód powinien wykazać , iż pozwany faktycznie zajmował wskazany w pozwie lokal mieszkalny bez tytułu prawnego w okresie , którego dotyczą dochodzone pozwem należności – tj. w okresie od czerwca 2020 r. do października 2020 r. Tymczasem powód tej okoliczności nie udowodnił . Jedyнным dowodem potwierdzającym zamieszkiwanie pozwanego w przedmiotowym lokalu jest umowa najmu z dnia 23.03.1998 r. Powód nie przedłożył

żadnego dowodu celem wykazania faktu, iż pozwany zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu w 2020 r. Natomiast z informacji komornika sądowego (k. 57-58), któremu powód zlecił doręczenie korespondencji pod adresem (...)/3 wynika, iż pozwany nie zamieszkuje pod wskazanym adresem od około 10 lat.

W konsekwencji powód nie wykazał, iż pozwany jest osobą zajmującą przedmiotowy lokal w 2020 r., a tym samym zobowiązany do zapłaty odszkodowania za zajmowanie lokalu. Powód nie przedłożył też żadnych dowodów na wykazanie wysokości żądanego odszkodowania. Wezwanie do zapłaty z dnia 14.12.2020 r. nie jest wystarczające do wykazania wysokości należności, w szczególności w sytuacji gdy kurator pozwanego, którego miejsce pobytu nie jest znane, wysokość roszczenia pozwu zakwestionował.

Wobec powyższego należało uznać, że powód nie wykazał dochodzonego roszczenia zarówno co zasady jak i co do wysokości. W konsekwencji powództwo podlegało oddaleniu jako nieudowodnione.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc). W myśl wskazanych przepisów to strony obowiązane są przedstawiać dowody, a Sąd nie jest władny tego obowiązku nawet wymuszać, ani – poza zupełnie wyjątkowymi sytuacjami – zastępować stron w jego wypełnieniu. Ciężar udowodnienia spoczywa na stronie, a ów ciężar rozumieć należy z jednej strony jako obciążenie strony procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o słuszności swoich twierdzeń, a z drugiej konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku, lub jego nieskuteczności. Tą konsekwencją jest zazwyczaj niekorzystny dla strony wynik procesu.

Wskazać należy, iż Sąd nie uwzględnił wniosku powoda o zwrot pisma kuratora strony pozwanej – odpowiedzi na pozew, na podstawie art. 132 kpc, wobec nie doręczenia odpisu pisma procesowego bezpośrednio pełnomocnikowi powoda. W ocenie Sądu nie ma podstaw do nałożenia takiego obowiązku na kuratora pozwanego, którego miejsce pobytu nie jest znane, którego upoważnienie do występowania w sprawie nie wynika z faktu bycia radcą prawnym.

O wynagrodzeniu radcy prawnego, kuratora ustanowionego dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego, Sąd rozstrzygnął zgodnie z treścią art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, § 1 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 marca 2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w zw. z §5 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych mając na uwadze nakład pracy kuratora, wartość przedmiotu sprawy. Wynagrodzenie kuratora zostało powiększone o należny podatek VAT.